

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 701

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 iulie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 140 din 27 martie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.....	2–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
594. — Hotărâre privind recunoașterea „Asociației Inginerilor de Instalații din România” ca fiind de utilitate publică.....	7
595. — Hotărâre privind aprobarea unor modificări în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Clubului Sportiv al Armatei „Steaua” — Ministerul Apărării Naționale.....	8
596. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Gruparea de Jandarmi Mobilă Tomis Constanța (UM 0608 Constanța), ca urmare a reevaluării, precum și pentru trecerea unor construcții aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Gruparea de Jandarmi Mobilă Tomis Constanța (UM 0608 Constanța) din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării	9–10
597. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Jandarmi Județean Satu Mare (U.M. 0395 Satu Mare)	11
598. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0514 Mizil	12
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 178 din 19 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 140

din 27 martie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, raportate la art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 27 și art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și la art. 296²-296²⁰ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu art. 136, art. 137, art. 138, art. 146 alin. (1), (3) și (9) și art. 147 alin. (1) și (17) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Casa Județeană de Pensii Caraș-Severin în Dosarul nr. 1.564/115/2023 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.582D/2024.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 3.690D/2024, nr. 3.691D/2024 și nr. 3.692D/2024, având un obiect al excepției de neconstituționalitate identic cu cel din dosarul menționat anterior, excepție ridicată de aceeași autoare în dosare ale aceleiași instanțe judecătorești.

4. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea excepției de neconstituționalitate a depus concluzii scrise, prin care solicită admiterea excepției, astfel cum a fost formulată.

6. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.690D/2024, nr. 3.691D/2024 și nr. 3.692D/2024 la Dosarul nr. 3.582D/2024, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât, prin critica de neconstituționalitate, se pune în discuție, pe de o parte, modul prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a procedat la interpretarea normelor criticate și, pe de altă parte, critica are în vedere coroborarea mai multor norme legale ce ar conduce la încălcarea prevederilor

constituționale menționate în susținerea excepției, aspecte ce nu se circumscriu controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Sentința civilă nr. 975 din 23 octombrie 2024 — pronunțată în Dosarul nr. 1.564/115/2023, Sentința civilă nr. 972 din 23 octombrie 2024 — pronunțată în Dosarul nr. 1.467/115/2023, Sentința civilă nr. 974 din 23 octombrie 2024 — pronunțată în Dosarul nr. 1.554/115/2023 și Sentința civilă nr. 976 din 23 octombrie 2024 — pronunțată în Dosarul nr. 2.012/115/2023, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, raportate la art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 27 și art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și la art. 296²—296²⁰ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu art. 136, art. 137, art. 138, art. 146 alin. (1), (3) și (9) și art. 147 alin. (1) și (17) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Casa Județeană de Pensii Caraș-Severin în cauze întemeiate pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, raportate la art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 27 și art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 296²—296²⁰ din titlul IX²: *Contribuții sociale obligatorii*, capitolul I din Legea nr. 571/2003, coroborate cu art. 136, art. 137, art. 138, art. 146 alin. (1), (3) și (9) și art. 147 alin. (1) și (17) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt neconstituționale.

10. Se învederează că neconstituționalitatea textelor legale criticate este generată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, deoarece, atunci când a pronunțat Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, și-a depășit atribuțiile încălcând art. 15 alin. (2) și art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție și nu a ținut seama de normele legale care instituie, pentru fiecare contribuabil, obligația unor contribuții de asigurări sociale, conform art. 27 din Legea nr. 263/2010, raportate și la dispozițiile Codului fiscal mai sus menționate. În acest context, personalul silvic a fost privilegiat, în sensul că acestuia i-au fost recunoscute anumite drepturi prevăzute de textele criticate — locuri de muncă în condiții speciale — și i-au fost atribuite și celui care, în virtutea legilor aplicabile la un moment dat, nu a fost obligat la plata contribuțiilor de asigurări sociale.

11. Astfel, în materie de pensii acordate în sistemul public de pensii, Legea nr. 263/2010 constituie cadrul legal, iar dispozițiile art. 30 alin. (1) din această lege stipulează, în mod concret, care sunt locurile de muncă în condiții speciale. Or, din evaluarea acestui cadru normativ, reiese că locurile de muncă din domeniul silvicultură, considerate ca fiind locuri de muncă în condiții speciale, conform prevederilor art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, nu sunt menționate în cuprinsul art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010. Conform prevederilor legale în materie de pensii, începând cu data de 1 aprilie 2001 se valorifică la pensie doar informațiile din baza națională privind veniturile realizate după această dată (a se vedea prevederile art. 166 din Legea nr. 263/2010 — care se referă la determinarea punctajelor lunare, la veniturile care se utilizează la determinarea punctajelor lunare, la declarația de asigurare sau, după caz, contractul de asigurare socială). Prin urmare, casele județene de pensii, conform dispozițiilor legale, au obligația să preia informațiile existente în baza de date națională privind veniturile realizate după data menționată, dată de la care angajatorii sunt obligați să întocmească și să depună declarația nominală de asigurare, conform prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, astfel că fostul angajator va trebui să întocmească și să depună declarația rectificativă prevăzută de lege (D112), pentru această perioadă, astfel încât activitatea desfășurată de asigurat să figureze în baza națională ca fiind perioadă lucrată în condiții speciale de muncă.

12. Or, la pronunțarea Deciziei nr. 36 din 15 mai 2023, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu a ținut cont de aceste aspecte și nici de dispozițiile art. 100 din Legea nr. 263/2010. Conform acestor din urmă prevederi legale menționate, pentru ca perioada anterioară datei de 1 aprilie 2001 să poată fi recunoscută ca lucrată în condiții speciale, persoana care a solicitat acordarea dreptului în discuție (reclamantul din dosarul de recalculare a pensiei) trebuia să fi fost încadrată în grupa I sau grupa a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, respectiv acest stagiul de cotizare să fie asimilat stagiului de cotizare în condiții speciale, iar această încadrare să fi fost făcută în baza unei legislații anterioare acestei date. Însă personalul silvic — solicitantul drepturilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, cu modificările și completările ulterioare, nu a fost încadrat în nicio grupă — I sau a II-a de muncă — în baza Ordinului nr. 50/1990 pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite, care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării (emis de Ministerul Muncii și Ocrotirilor Sociale, Ministerul Sănătății și Comisia Națională pentru Protecția Muncii, în prezent abrogat), și nici nu a fost asimilat în condiții speciale conform legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, astfel că nu poate beneficia de condiții speciale. Or, în raport cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, care consacră principiul neretroactivității legii, Legea nr. 234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic a intrat în vigoare în data de 16 decembrie 2019, iar nu anterior acestei date, astfel cum a solicitat personalul silvic acordarea dreptului în discuție.

13. De asemenea, invocând dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (2) referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (3) teza întâi referitor la dreptul la un proces echitabil, se apreciază că, dacă este instituită o obligație prin lege, înseamnă că toate persoanele fizice sau juridice la care își desfășoară activitatea asigurații, denumite angajatori sau entități asimilate angajatorului, precum și asigurații care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală și instituțiile care efectuează plata drepturilor de șomaj sunt obligate să întocmească și să depună la organul fiscal central declarația nominală de

asigurare, întrucât nimeni nu poate fi mai presus de lege (indiferent de statut), iar casele județene de pensii trebuie să beneficieze de un proces echitabil în litigiile respective.

14. Ca atare, se consideră că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin pronunțarea Deciziei nr. 36 din 15 mai 2023, și-a depășit competențele, în sensul că nu a ținut cont de prevederile art. 15 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) și (2) din Constituția României, încălcând principiul egalității în fața legii, și a acordat un privilegiu personalului silvic, întrucât „obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie nu este condiționată de plata contribuțiilor de asigurări sociale, iar dovada acestora nu trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001”.

15. **Tribunalul Caraș-Severin — Secția I civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Având în vedere dispozițiile constituționale și jurisprudența Curții Constituționale în materia principiilor invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, în esență, se apreciază că normele criticate nu sunt contrare principiului neretroactivității legii, întrucât o lege nouă nu este retroactivă atunci când modifică o stare de drept născută anterior, însă numai pentru viitor. Astfel, legea nouă nu poate fi aplicată unor fapte petrecute înainte de intrarea ei în vigoare, aceasta trebuind să respecte situațiile juridice definitive constituite și efectele acestora consemnate anterior, deoarece în acest mod se asigură stabilitatea raporturilor juridice; totuși legea nouă se va aplica de la intrarea în vigoare, fără a fi retroactivă, nu numai situațiilor juridice care se vor naște, se vor modifica ori se vor stinge după această dată, ci, de regulă, și situațiilor juridice în curs de formare, modificare sau stingere la data intrării ei în vigoare, precum și efectelor prezente sau viitoare ale unor raporturi juridice trecute. De asemenea, nu este încălcat nici principiul egalității, din moment ce legiuitorul a avut în vedere situația specială a personalului silvic care desfășoară doar activitățile prevăzute expres de dispozițiile art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000.

16. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 30 mai 2000, raportate la art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 27 și art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și la art. 296²—296²⁰ din titlul IX² — *Contribuții sociale*

obligatorii, capitolul I din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, coroborate cu art. 136, art. 137, art. 138, art. 146 alin. (1), (3) și (9) și art. 147 alin. (1) și (17) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 27 iunie 2023.

20. Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține ca obiect al acesteia dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Dispozițiile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 20 alin. (2) și (3): „(2) *Locurile de muncă din domeniul silviculturii, care presupun desfășurarea a cel puțin uneia dintre următoarele activități: paza fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a ariilor naturale protejate; control silvic și cinegetic; exploatarea forestieră; construcții forestiere; lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și împăduriri, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale.*

(3) *Perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale conform prezentei ordonanțe de urgență reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, determină reducerea vârstei standard de pensionare cu 1 an pentru fiecare 5 ani în care și-a exercitat profesia în locurile de muncă prevăzute la alin. (2), precum și majorarea punctajelor lunare de pensie.*”

21. Curtea observă că dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 au fost legiferați cu ocazia modificărilor operate asupra art. 20 din același act normativ prin art. I pct. 15 din Legea nr. 234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1004 din 13 decembrie 2019, și au format obiectul unei dezlegări de drept, concretizat prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

22. Prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a fost admisă sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 23 iulie 2001, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 234/2019, și, în consecință, s-a stabilit că: (i) locurile de muncă din domeniul silviculturii, în care se desfășoară activitățile menționate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, se încadrează *ope legis* în condiții speciale; (ii) personalul silvic care a desfășurat activitățile indicate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019, beneficiază de încadrarea locului de muncă în condiții speciale și de drepturile prevăzute la art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000; (iii) obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie nu este condiționată de plata contribuțiilor de asigurări sociale,

iar dovada acestora nu trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001.

23. În acest context, este de precizat că art. 167 din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1089 din 4 decembrie 2023, dispune că această lege intră în vigoare la data de 1 septembrie 2024, iar art. 168 alin. (1) lit. e) din aceeași lege prevede că la data intrării sale în vigoare se abrogă dispozițiile art. 20 alin. (2)-(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, cu modificările și completările ulterioare. Având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale în redactarea criticată.

24. În susținerea neconstituționalității dispozițiilor legale criticate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii civile, ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

25. De asemenea, în susținerea excepției de neconstituționalitate sunt menționate, în esență, următoarele acte normative [prin raportare la și în coroborare cu care autoarea acesteia își fundamentează motivarea neconstituționalității dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000]: (i) Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare [în prezent abrogată prin art. 168 alin. (1) lit. a) din titlul VI capitolul II din Legea nr. 360/2023]: art. 7 alin. (1) cu referire la obligația subiecților prevăzuți de lege de a întocmi și de a depune, la organul fiscal central, declarația nominală de asigurare; art. 10 alin. (1) referitor la informațiile care constituie elementele pe baza cărora se stabilesc stagiul de cotizare în sistemul public de pensii și punctajul anual pentru asigurații sistemului public de pensii pentru perioadele de după 31 martie 2001; art. 27 privind stabilirea ariei contribuabililor sistemului public de pensii și indicarea cotelor de contribuții de asigurări sociale, care sunt prevăzute în Codul fiscal; art. 30 alin. (1) cu privire la aria locurilor de muncă în condiții speciale, în sensul Legii nr. 263/2010; art. 100 referitor la beneficiul de majorare a punctajelor lunare realizate de persoanele care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupele I și a II-a de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, și de cele care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite sau condiții speciale; (ii) Legea nr. 571/2003 (în prezent abrogată): art. 296²—296²⁰ din titlul IX²: *Contribuții sociale obligatorii*, capitolul I din Legea nr. 571/2003; (iii) Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare: art. 136: *Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii*; art. 137: *Categorii de venituri supuse contribuțiilor de asigurări sociale*; art. 138: *Cotele de contribuții de asigurări sociale*; art. 146 alin. (1), (3), (9): *Stabilirea și plata contribuțiilor de asigurări sociale*; art. 147 alin. (1) și (17): *Depunerea Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate*.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 fac parte din capitolul IV — *Drepturi și îndatoriri*, iar art. 20, în ansamblul său, stabilește că: (i) personalul silvic are drepturile și obligațiile prevăzute de legislația în vigoare, precum și pe cele stabilite prin contractele individuale și/sau colective de muncă și contractele de mandat încheiate în condițiile legii; (ii) locurile de muncă din domeniul silviculturii, care presupun desfășurarea a cel puțin uneia dintre următoarele activități: paza fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a ariilor naturale protejate; control silvic

și cinegetic; exploatare forestiere; construcții forestiere; lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și împăduriri, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale; (iii) perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale conform ordonanței de urgență analizate reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, determină reducerea vârstei standard de pensionare cu 1 an pentru fiecare 5 ani în care și-a exercitat profesia în locurile de muncă prevăzute la alin. (2), precum și majorarea punctajelor lunare de pensie; (iv) perioada de vechime în muncă realizată în condiții speciale de muncă se înregistrează de către angajator, iar dovada se face cu adeverințe eliberate de către angajatori sau de către deținătorii legali de arhive.

27. Față de acest context legislativ și jurisprudențial, autoarea excepției de neconstituționalitate este nemulțumită de faptul că, în procesul de interpretare și aplicare a legii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, fiind sesizată de către instanțele judecătorești în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, a pronunțat Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, ocazie cu care și-ar fi depășit atribuțiile, încălcând prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), ale art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 21 alin. (3), întrucât nu a ținut seama de normele legale care instituie, pentru fiecare contribuabil, obligația unor contribuții de asigurări sociale, respectiv de cadrul legislativ în materie de pensii — reprezentat de Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data respectivă, coroborat cu cel în materie fiscală — reprezentat de Legea nr. 571/2003 și de Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

28. În acest context, Curtea are în vedere faptul că sistemul de drept și normele sale sunt într-o permanentă dinamică, datorită evoluției societății, iar dreptul, ca operă a legiuitorului, nu poate fi exhaustiv, astfel că, pe baza principiilor aplicabile sistemului de drept, acesta lasă posibilitatea persoanelor îndrituite într-un anumit domeniu să interpreteze legea și recunoaște judecătorului competența de a tranșa ceea ce a scăpat atenției legiuitorului, printr-o interpretare judiciară, cauzală a normei. Sensul legii nu este dat pentru totdeauna în momentul adoptării ei, ci trebuie să se admită că adaptarea conținutului legii se face pe cale de interpretare — ca etapă a aplicării normei juridice în cazul concret. Astfel, interpretarea autentică, legală poate constitui o premisă a bunei aplicări a normei juridice, prin faptul că dă o explicație corectă înțelesului, scopului și finalității acesteia. În mod concret, orice normă juridică ce va fi aplicată pentru rezolvarea unui caz concret urmează să fie interpretată de subiecții de drept dintr-o anumită materie, precum și de instanțele judecătorești din punct de vedere judiciar și cazual, pentru a emite un act de aplicare legal (Decizia nr. 489 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 29 august 2016, paragraful 62). Totodată, prin Decizia nr. 393 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 25 august 2020, paragraful 25, instanța de contencios constituțional a reținut că interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii.

29. În ceea ce privește interpretarea și aplicarea legii, cu referire la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a

reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009). Așadar, aplicarea și interpretarea legii sunt chestiuni ce țin de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, iar Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

30. Dând eficiență dispozițiilor constituționale antereferite, legiuitorul, prin Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (titlul III: *Dispoziții privind asigurarea unei practici judiciare unitare*, capitolul II: *Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept*, art. 519 și următoarele), a recunoscut posibilitatea instanțelor de a solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe hotărâri prin care să dea rezolvări de principiu chestiunilor de drept de a căror clarificare depinde soluționarea pe fond a cauzelor și cu privire la care judecătorii, în cursul judecății, consideră că este necesar să solicite concursul instanței supreme pentru a tranșa cu titlu definitiv problema în discuție. Această competență a Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost reglementată în scopul prevenirii apariției jurisprudenței neunitare la nivelul instanțelor naționale, prin oferirea de soluții care se impun cu forță obligatorie atât instanțelor care a solicitat pronunțarea unei astfel de hotărâri prealabile, cât și celorlalte instanțe confruntate cu probleme de drept similare, decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție având, în toate cazurile, efecte doar pentru viitor. Analiza Înaltei Curți de Casație și Justiție poartă exclusiv asupra problemei punctuale indicate de judecătorul cauzei, care, anticipând dificultatea chestiunii și riscul ca aceasta să genereze interpretări diferite în momentul în care diverse instanțe ar ajunge să examineze respectiva chestiune de drept, solicită instanței supreme să statueze într-o manieră care să clarifice și să fixeze o optică unitară, generalizată la nivelul tuturor instanțelor din țară. Funcția preventivă și unificatoare a acestei proceduri este benefică actului de justiție, asigurând realizarea premiselor pentru întrunirea caracteristicilor unui proces echitabil, ca exigență a statului de drept izvorâtă din prevederile art. 21 din Legea fundamentală, dar și din cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Aceasta, deoarece se evită interpretările diferite pe care diverse instanțe le-ar putea da aceleiași problematici, iar părțile din proces beneficiază de certitudinea previzibilității dispozițiilor legale aplicabile situației de fapt conflictuale în care se află. Totodată, prin această procedură se asigură și respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii și a autorităților publice, procesele urmând să fie soluționate în baza unor prevederi legale interpretate unitar, astfel încât persoanele implicate în litigii aflate pe rolul unor instanțe diferite vor beneficia de un tratament juridic egal (pentru identitate de rațiune, a se vedea Decizia nr. 541 din 26 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 27 ianuarie 2020, paragrafele 14-16).

31. Prin urmare, în virtutea dispozițiilor art. 126 alin. (3) din Constituție, obiectivul privind asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii se realizează atât prin intermediul pronunțării unor hotărâri prealabile, cât și prin intermediul recursului în interesul legii. Spre deosebire însă de acesta din urmă, hotărârile

prealabile nu intervin după soluționarea definitivă a cauzelor, ci înainte de soluționarea acestora, astfel încât procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept reprezintă un mecanism menit să preîntâmpine apariția unei practici neunitare în aplicarea și interpretarea legii de către instanțele judecătorești (Decizia nr. 393 din 28 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 12 august 2015, paragraful 22 și următoarele).

32. Referitor la controlul de constituționalitate al unei dispoziții dintr-o lege interpretată printr-o decizie a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a arătat că Legea fundamentală reprezintă cadrul și măsura în care legiuitorul și celelalte autorități pot acționa, astfel că și interpretările care se pot aduce normei juridice trebuie să țină cont de această exigență de ordin constituțional cuprinsă chiar în art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, potrivit căruia, în România, respectarea Constituției și a supremației sale este obligatorie (Decizia nr. 854 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 21 septembrie 2011). Din perspectiva raportării la prevederile Constituției, Curtea Constituțională verifică constituționalitatea textelor legale aplicabile în interpretarea consacrată prin recursurile în interesul legii (sau prin dezlegări ale unor chestiuni de drept), putând fi identificate două situații distincte, în funcție de obiectul criticii de neconstituționalitate, respectiv: aceea în care autorul excepției critică însăși decizia pronunțată în soluționarea recursului în interesul legii și ipoteza în care autorul critică textul de lege în interpretarea obligatorie conferită de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia care soluționează recursul în interesul legii (Decizia nr. 96 din 16 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 7 august 2023, paragraful 26).

33. Față de această împrejurare, având în vedere argumentația autoarei excepției de neconstituționalitate, mai sus învederată, Curtea constată că aceasta critică, în realitate, însăși Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv faptul că în procesul de interpretare a normelor legale cuprinse în art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, mai exact, în raționamentul și în considerentele acesteia, nu s-a ținut seama și de normele legale în materie de pensii și în materie fiscală menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate [spre exemplu, art. 7 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 27, art. 30 alin. (1), art. 100 din Legea nr. 263/2010, art. 296²—296²⁰ din titlul IX²: *Contribuții sociale obligatorii*, capitolul I din Legea nr. 571/2003, coroborate cu art. 136, art. 137, art. 138, art. 146 alin. (1), (3) și (9) și art. 147 alin. (1) și (17) din Legea nr. 227/2015].

34. Prin urmare, din analiza aspectelor invocate în susținerea excepției rezultă că autoarea acesteia dorește ca instanța constituțională (i) să realizeze un control asupra modului în care Înalta Curte de Casație și Justiție a înțeles să soluționeze problematica privind dezlegarea unor chestiuni de drept cu care a fost sesizată și (ii) să efectueze un control al normelor criticate, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin raportare la normele legale în materie de pensii și în materie fiscală, antereferite, iar concluzia rezultată din această comparație să o raporteze la normele constituționale menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

35. Or, referitor la aceste aspecte, prin Decizia nr. 397 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 739 din 14 august 2020, paragraful 18, Curtea a reținut că, în cadrul controlului de constituționalitate pe care îl realizează asupra dispozițiilor unei legi sau ordonanțe, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, poate analiza interpretarea dată unor texte de lege de către instanța supremă în temeiul art. 514-518, respectiv al art. 519-521 din Codul de procedură civilă, referitoare la recursul în interesul legii și sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. În cadrul acestui control, instanța de contencios constituțional trebuie să se circumscrie însă aspectelor ce vizează respectarea prevederilor Legii fundamentale, astfel că poate analiza atât conformitatea constituțională a dispozițiilor de lege, așa cum au fost interpretate de instanța supremă, cât și modul în care Înalta Curte de Casație și Justiție a respectat prevederile constituționale în exercitarea atribuțiilor sale ce vizează asigurarea unei practici judiciare unitare. Însă controlul exercitat de Curtea Constituțională nu se poate extinde — fără să încalce prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat și pe cele ale art. 126 alin. (1), potrivit cărora *„justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”* — și asupra modului în care Înalta Curte de Casație și Justiție înțelege să aplice unele reguli sau principii de drept, în cadrul sistemului constituțional de referință.

36. Aplicând aceste considerente de principiu la speța dedusă controlului de constituționalitate și având în vedere că nu se aduc veritabile critici de neconstituționalitate textului în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, ci sunt vizate aspecte care țin de modul în care a fost motivată și argumentată Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, fără ca aceste susțineri să evidențieze un anumit nivel de relevanță constituțională, Curtea reține că, din această perspectivă, în virtutea art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

37. Distinct de acestea, chiar dacă instanța constituțională ar efectua un control asupra problematicii supuse controlului de constituționalitate, având în vedere că pretinsa neconstituționalitate a normelor criticate este dedusă din compararea soluțiilor legislative consacrate prin textele de lege la care se face referire și la care se raportează critica de neconstituționalitate, excepția de neconstituționalitate ar urma să fie respinsă ca inadmisibilă. Astfel, așa cum Curtea Constituțională a statuat constant în jurisprudența sa (spre exemplu, Decizia nr. 343 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 31 octombrie 2013), examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele, aspect ce conduce, din această perspectivă, la inadmisibilitatea excepției de neconstituționalitate (Decizia nr. 266 din 4 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 6 august 2020, paragraful 18, Decizia nr. 277 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 23 iunie 2015, paragraful 20, Decizia nr. 409 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 august 2014, paragraful 23).

38. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, în interpretarea dată prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de Casa Județeană de Pensii Neamț în dosarele nr. 1.564/115/2023, nr. 1.467/115/2023, nr. 1.554/115/2023 și nr. 2.012/115/2023 ale Tribunalului Caraș-Severin — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Caraș-Severin — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 27 martie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Ionița Cochînțu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****H O T Ă R Ă R E****privind recunoașterea „Asociației Inginerilor de Instalații
din România” ca fiind de utilitate publică**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 39 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaște „Asociația Inginerilor de Instalații din România”, persoană juridică română de drept privat, fără scop patrimonial, înregistrată în Registrul asociațiilor și fundațiilor cu nr. 14/31.08.2007, având codul de identificare fiscală nr. RO13274270, cu sediul în municipiul București, bd. Pache Protopopescu nr. 66, sectorul 2, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

p. Viceprim-ministru,

Rada-Cosmina Crăciun,

consilier de stat

Ministrul dezvoltării,

lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

București, 24 iulie 2025.

Nr. 594.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea unor modificări în inventarul centralizat
al bunurilor din domeniul public al statului aflate
în administrarea Clubului Sportiv al Armatei „Steaua” —
Ministerul Apărării Naționale**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Clubului Sportiv al Armatei „Steaua” — Ministerul Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului 2989 aflat în domeniul public al statului și în administrarea Clubului Sportiv al Armatei „Steaua” — Ministerul Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, ca urmare a reevaluării acestuia conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a constatării unei suprafețe de teren în minus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și înscrierea în cartea funciară.

Art. 3. — Clubul Sportiv al Armatei „Steaua” își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică, iar Ministerul Apărării Naționale, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul apărării naționale,
Liviu-Ionuț Moșteanu
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 24 iulie 2025.
Nr. 595.

*) Anexele nr. 1 și 2 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Gruparea de Jandarmi Mobilă Tomis Constanța (UM 0608 Constanța), ca urmare a reevaluării, precum și pentru trecerea unor construcții aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Gruparea de Jandarmi Mobilă Tomis Constanța (UM 0608 Constanța) din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1, 2 și 4 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 864 și 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 288 alin. (1) și art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Gruparea de Jandarmi Mobilă Tomis Constanța (UM 0608 Constanța), ca urmare a reevaluării acestuia în condițiile legii, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Gruparea de Jandarmi Mobilă Tomis Constanța (UM 0608 Constanța), având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Trecerea în domeniul privat al statului a construcțiilor prevăzute la alin. (1) se face în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării acestora.

Art. 3. — Sumele rezultate din valorificarea activelor corporale, după deducerea cheltuielilor aferente, se fac venit la bugetul de stat.

Art. 4. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Marian-Cătălin Predoiu
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Gruparea de Jandarmi Mobilă Tomis Constanța (UM 0608 Constanța), a cărui valoare de inventar se actualizează, ca urmare a reevaluării acestuia

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/ dării în folosință	Valoarea de inventar	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situația juridică	
											Baza legală	Administrație/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
101124	8.19.01	Imobil	45-89	Teren și construcții	România, județul Constanța	—	Anul dobândirii: 2010	46.826.102,33 lei	15.11.2023	Gruparea de Jandarmi Mobilă Tomis Constanța (UM 0608 Constanța) CUI 34452132 Ministerul Afacerilor Interne	Hotărârea Guvernului nr. 871/2010	În administrare

DATELE DE IDENTIFICARE
a construcțiilor aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Gruparea de Jandarmi Mobilă Tomis Constanța (UM 0608 Constanța) care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune, casării și valorificării

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/ dării în folosință	Valoarea de inventar	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situația juridică	
											Baza legală	Administrație/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
101124 parțial	8.19.01	Construcții	45-89 parțial	Construcția C14 — nr. de cadastru intern 45-89-17, cu denumirea „Padoc bovine, pășări” — suprafața construită 71,7 mp; — suprafața desfășurată 143,4 mp; — regim de înălțime parter + pod circular Construcția C15 — nr. de cadastru intern 45-89-18, cu denumirea „Padoc porci” — suprafața construită 95,8 mp; — suprafața desfășurată 95,8 mp; — regim de înălțime parter CF nr. 247940	România, județul Constanța	—	Anul dobândirii: 2010	Valoarea de inventar a construcțiilor care trec în domeniul privat al statului: Construcția C14 446.509,75 lei Construcția C15 136.889,29 lei Valoarea totală 583.399,04 lei	15.11.2023	Gruparea de Jandarmi Mobilă Tomis Constanța (UM 0608 Constanța) CUI 34452132 Ministerul Afacerilor Interne	Hotărârea Guvernului nr. 871/2010	În administrare

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public
al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul
de Jandarmi Județean Satu Mare (U.M. 0395 Satu Mare)

Având în vedere art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Jandarmi Județean Satu Mare (U.M. 0395 Satu Mare), înregistrat în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului cu nr. MF 35123, ca urmare a reevaluării, potrivit datelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Marian-Cătălin Predoiu
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 24 iulie 2025.
Nr. 597.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
Inspectoratul de Jandarmi Județean Satu Mare (U.M. 0395 Satu Mare), pentru care se actualizează valoarea
de inventar, ca urmare a reevaluării

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situția juridică	
											Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
35123	8.19.01	Imobil	45-43	Teren și construcții	România, județul Satu Mare	—	1956	19.797.591,10	31.10.2024	Inspectoratul de Jandarmi Județean Satu Mare (U.M. 0395 Satu Mare) CUI — 4481144 Ministerul Afacerilor Interne	HCM 906/1956; Ordin transfer MFA nr. CZ 1.030/1957; Hotărârea Guvernului nr. 1.039/2014; Hotărârea Guvernului nr. 23/2016; Hotărârea Guvernului nr. 417/2016; Hotărârea Guvernului nr. 76/2022	În administrare

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului
și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0514 Mizil

Având în vedere art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0514 Mizil, înregistrat în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului cu nr. MF 102770, ca urmare a reevaluării, potrivit datelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Marian-Cătălin Predoiu
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 24 iulie 2025.
Nr. 598.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
Unitatea Militară 0514 Mizil, pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situația juridică	
											Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
102770	8.19.01	Imobil	61-04	Teren și construcții	România, județul Prahova	—	1910	5.784.717,89	5.02.2025	Unitatea Militară 0514 Mizil — CUI — 12898070 Ministerul Afacerilor Interne	Hotărârea Guvernului nr. 1.398/2000; Hotărârea Guvernului nr. 106/2016; Hotărârea Guvernului nr. 314/2023	În administrare

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 178

din 19 mai 2025

Dosar nr. 292/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă
Cristina Dobrescu	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Nicolae	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Bogdan Cristea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona-Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 292/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Maria-Camelia Drăgușin, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea

formulată de Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.218/99/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 12 decembrie 2024, în Dosarul nr. 2.218/99/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra următoarelor chestiuni de drept:

Dacă în interpretarea art. 2 alin. (1), (11), (2), (4) și art. 4 alin. (1) din Legea concediului paternal nr. 210/1999, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la art. 2 teza I din Normele metodologice de aplicare a Legii concediului paternal nr. 210/1999, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 244/2000, cu completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.577/2022 pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Legii concediului paternal nr. 210/1999, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 244/2000, precum și prin raportare la art. 514 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, solicitantul unei indemnizații pentru concediu paternal trebuie să formuleze în scris o astfel de cerere anterior efectuării concediului sau poate formula această cerere și în timpul/după efectuarea concediului, atât timp cât este respectat termenul de 8 săptămâni de la nașterea copilului?

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

8. *Legea concediului paternal nr. 210/1999, cu modificările și completările ulterioare* (Legea nr. 210/1999)

„Art. 2. — (1) Tatăl copilului nou-născut care are calitatea de lucrător are dreptul la un concediu paternal plătit de 10 zile lucrătoare.

(11) De dreptul prevăzut la alin. (1) beneficiază și polițiștii, cadrele militare, soldații și gradații profesioniști, precum și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, în activitate (...)

(2) Concediul paternal se acordă la cerere, în primele 8 săptămâni de la nașterea copilului, justificat cu certificatul de naștere al acestuia, din care rezultă calitatea de tată a petiționarului (...)

(4) Pentru personalul prevăzut la alin. (11), drepturile salariale cuvenite pe perioada concediului paternal se stabilesc potrivit dispozițiilor legale privind salarizarea acestor categorii de personal.”

„Art. 4. — (1) În cazul în care tatăl copilului nou-născut a obținut atestatul de absolvire a cursului de puericultură, durata concediului paternal, acordat în condițiile art. 2, se majorează cu 5 zile lucrătoare. (...)”

9. *Hotărârea Guvernului nr. 244/2000 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii concediului paternal nr. 210/1999, cu modificările și completările ulterioare* (Hotărârea Guvernului nr. 244/2000)

„Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii concediului paternal nr. 210/1999, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.”

10. *Hotărârea Guvernului nr. 1.577/2022 pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Legii concediului paternal nr. 210/1999, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 244/2000* (Hotărârea Guvernului nr. 1.577/2022)

„2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Solicitarea pentru acordarea concediului paternal se adresează în scris angajatorului, în primele 8 săptămâni de la nașterea copilului/copiilor, în cazul sarcinilor multiple. Acesta are obligația de a dispune luarea măsurilor necesare în vederea acordării concediului paternal.”

11. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare* (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019)

„Articolul 514 — Suspendarea raportului de serviciu la inițiativa funcționarului public

(1) Raportul de serviciu se suspendă la inițiativa funcționarului public în următoarele situații: (...)

d) concediu paternal; (...)

(2) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a), c) și k), funcționarul public este obligat să informeze autoritatea sau instituția publică cu cel puțin 15 zile lucrătoare înainte de incidența acestora. Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. d), e), g), h) și j), funcționarul public este obligat să informeze autoritatea sau instituția publică cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de incidența situațiilor prevăzute la alin. (1). Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b), f) și i), informarea se înaintează autorității sau instituției publice la data luării la cunoștință de către funcționarul public de incidența motivului de suspendare, respectiv în termenul prevăzut la art. 415 alin. (3). În toate cazurile, funcționarul public are obligația de a prezenta documentele doveditoare ale situațiilor care conduc la suspendarea raporturilor de serviciu. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

12. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în data de 26 aprilie 2024, reclamantul a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Poliția Locală Iași, obligarea acesteia la plata drepturilor salariale aferente concediului paternal de 9 zile lucrătoare, efectuat în perioada 19-23 februarie 2024 și 26-29 februarie 2024.

13. În susținere, s-a arătat că reclamantul din speță este polițist local în cadrul Serviciului 3 Poliție Locală și având în vedere că a intervenit nașterea celui de-al doilea copil al său, în data de 12 februarie 2024, a solicitat să i se acorde concediul paternal prevăzut de lege cu acest prilej (art. 2 din Legea nr. 210/1999), dar și cel prevăzut de art. 4 alin. (1) din același act normativ, ca urmare a absolvirii de către reclamant a cursului de puericultură.

14. Pârâta a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

15. Completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat, prin raportare la obiectul acțiunii deduse judecării, că domeniul de aplicare se circumscrie dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, obiectul cererii de chemare în judecată fiind reprezentat de stabilirea și plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.

16. Completul învestit judecă în primă instanță litigiul, iar de modalitatea de interpretare a chestiunii de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei.

17. Instanța de sesizare a mai menționat că asupra acestei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat, nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici nu face obiectul unei sesizări pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în curs de soluționare.

18. În ce privește caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare, tribunalul a reținut că, spre deosebire de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu impune o astfel de condiție, completul învestit cu soluționarea unei chestiuni ce ține de salarizarea personalului plătit din fonduri publice fiind obligat, în măsura în care Înalta Curte de Casație și Justiție nu a lămurit deja problema de drept incidentă, să sesizeze această instanță, lucru care nu s-a întâmplat în litigiul cu care este investită.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

19. Pârâta a lăsat ca instanța să aprecieze asupra acestei chestiuni de drept.

20. Reclamantul a arătat că dispozițiile în discuție trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care angajatul are un copil nou-născut, angajatorul are obligația de a informa angajatul atât cu privire la dreptul de a beneficia de concediul paternal prevăzut de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 210/1999, cât și de necesitatea formulării unei cereri în scris în acest sens, cerere care poate fi formulată și în timpul/după efectuarea concediului, atât timp cât este respectat termenul de 8 săptămâni de la nașterea copilului.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

21. Completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat în sensul că dispozițiile menționate trebuie interpretate în sensul că solicitantul unei indemnizații pentru concediu paternal trebuie să formuleze în scris o astfel de cerere anterior efectuării concediului, cu cel puțin 5 zile înainte de data pentru care solicită acordarea concediului, prevederile art. 514 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 fiind clare sub acest aspect.

22. În consecință, consideră instanța că nu se poate formula această cerere și în timpul/după efectuarea concediului, atât timp cât este respectat termenul de 8 săptămâni de la nașterea copilului.

23. Totodată, instanța a reținut că nu se poate considera, în baza dispozițiilor citate, că ar exista o obligație a angajatorului de a informa angajatul cu privire la existența dreptului la concediu paternal, a cărei neîndeplinire să aibă drept consecință acordarea dreptului în cazul în care obligația angajatorului nu ar fi fost îndeplinită, iar cererea angajatului ar fi fost formulată în alte condiții decât cele edictate de prevederile art. 514 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

24. Față de conținutul întrebării adresate instanței supreme nu a mai fost necesară consultarea instanțelor cu privire la chestiunea de drept sesizată.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

25. Nu au fost identificate decizii relevante pentru soluționarea sesizării.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

26. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de Curtea Constituțională în exercitarea controlului de constituționalitate a dispozițiilor legale supuse interpretării.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

27. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

28. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, *„Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”*.

29. Conform art. 1 alin. (1) din același act normativ, *„Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”*.

30. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- c) să existe o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;
- d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

31. Spre deosebire de condițiile de admisibilitate ale sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită.

32. De asemenea, în această procedură Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de completurile de judecată investite cu soluționarea cauzelor în primă instanță, iar nu doar de către cele ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor investite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

33. Verificând îndeplinirea condițiilor subsumate prevederilor art. 1 alin. (1) și (3) și ale art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se constată că procesul în care a fost formulată prezenta sesizare are ca obiect obligarea pârâtei Poliția Locală Iași la plata drepturilor salariale aferente concediului paternal în conformitate cu prevederile Legii nr. 210/1999.

34. Astfel, obiectul dedus judecării privește plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fondurile publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, reclamantul având calitatea de polițist local în cadrul unei unități de poliție.

35. Cauza în care a fost formulată sesizarea se află în primă instanță, fiind pe rolul unui complet de judecată specializat în contencios administrativ din cadrul Tribunalului Iași.

36. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, instanța supremă constată că această cerință instituie o dublă condiționare: pe de o parte, să existe o chestiune de drept și, pe de altă parte, să fie stabilită legătura necesară între dezlegarea chestiunii de drept identificate și soluționarea cauzei pe fond.

37. Cu referire la primul aspect, în lipsa unei definiții legale a noțiunii, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formată în aplicarea art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a statuat în mod constant că, pentru a se putea discuta de existența unei chestiuni de drept, este necesar ca problema de drept antamată „să necesite cu pregnanță a fi lămurită, să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării” (spre exemplu, Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, și Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023).

38. Noul act normativ reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 a preluat sintagma utilizată în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă referitoare la *existența chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective*, aceasta regăsindu-se în cuprinsul art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență menționată.

39. De altfel, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor *chestiuni dificile de drept*”.

40. În consecință, jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și sub imperiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care s-a urmărit asigurarea unei practici judiciare unitare, care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plătii drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice (Decizia nr. 71 din 11 noiembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024).

41. În aceste condiții, se cuvine subliniat că nu orice chestiune de drept poate fi supusă dezlegării prin acest mecanism de unificare jurisprudențială, ci numai aceea care ridică problema precarității textelor de lege, a caracterului lor dual și complex. În caz contrar, rolul instanței supreme ar deveni unul de soluționare directă a cauzei aflate pe rol și ar neutraliza rolul constituțional al instanței legal investite de a judeca în mod direct și efectiv procesul.

42. Verificând îndeplinirea acestei condiții, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că sesizarea vizează interpretarea art. 2 alin. (1), (11), (2), (4) și art. 4 alin. (1) din Legea nr. 210/1999, cu referire la art. 2 teza I din Normele metodologice de aplicare a Legii concediului paternal nr. 210/1999, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 244/2000, astfel cum a fost modificat prin pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.577/2022, precum și prin raportare la art. 514 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 în

sensul de a se stabili dacă solicitantul unei indemnizații pentru concediu paternal trebuie să formuleze în scris o astfel de cerere anterior efectuării concediului sau poate formula această cerere și în timpul/după efectuarea concediului, atât timp cât este respectat termenul de 8 săptămâni de la nașterea copilului?

43. De lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, dat fiind că reclamantul din procesul în care a fost formulată sesizarea pretinde acordarea drepturilor salariale aferente concediului paternal de 9 zile lucrătoare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 210/1999.

44. Chestiunea de drept supusă dezlegării nu ridică însă o reală dificultate, în contextul în care dispozițiile legale anterior citate nu sunt lacunare, incomplete și nici neclare, neexistând riscul apariției unei practici judiciare neunitare.

45. De asemenea, mai trebuie subliniat că în cuprinsul sesizării nu există nicio referire la gradul de dificultate al chestiunii de drept în discuție ori la caracterul controversat al acesteia. Or, pentru a fi justificată declanșarea procedurii hotărârii prealabile, este necesar ca problema de drept identificată prin actul de sesizare să fie susceptibilă de a face, în mod rezonabil, obiectul mai multor interpretări posibile, pe care instanța de trimitere trebuie să le prezinte în cuprinsul încheierii de sesizare pentru a demonstra astfel aptitudinea chestiunii de drept de a genera în viitor practică judiciară

neunitară (Decizia nr. 47 din 7 octombrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1117 din 8 noiembrie 2024).

46. Așadar, instanța de sesizare nu se confruntă cu o dificultate reală în interpretarea normelor de drept incidente, învederând că acestea trebuie interpretate în sensul că solicitantul unei indemnizații pentru concediu paternal trebuie să formuleze în scris o astfel de cerere anterior efectuării concediului, cu cel puțin 5 zile înainte de data pentru care solicită acordarea concediului, prevederile art. 514 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 fiind clare sub acest aspect, ceea ce conturează ideea că se urmărește mai degrabă obținerea unei confirmări a soluției ce urmează a fi adoptată în cauza dedusă judecătii.

47. Or, instanța supremă nu poate fi investită în cadrul acestui mecanism de asigurare a practicii judiciare unitare cu soluționarea cauzei deduse judecătii, atribut ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență exclusivă a instanțelor de judecată.

48. Prin urmare, constatând că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se impune respingerea sesizării, ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.218/99/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă în interpretarea art. 2 alin. (1), (11), (2), (4) și art. 4 alin. (1) din Legea concediului paternal nr. 210/1999, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la art. 2 teza I din Normele metodologice de aplicare a Legii concediului paternal nr. 210/1999, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 244/2000, cu completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.577/2022 pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Legii concediului paternal nr. 210/1999, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 244/2000, precum și prin raportare la art. 514 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, solicitantul unei indemnizații pentru concediu paternal trebuie să formuleze în scris o astfel de cerere anterior efectuării concediului sau poate formula această cerere și în timpul/după efectuarea concediului, atât timp cât este respectat termenul de 8 săptămâni de la nașterea copilului?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Maria-Camelia Drăgușin

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

